

DUCHOVNÍ SPOLEČENSTVÍ

Stále se něco učíme – například žít v mimořádných podmínkách opětovné karantény, jako by to až tak mimořádné být nemělo.

Vybabují se mi křesťané, kteří žili v nedobrovolném odloučení. Lukáš vypráví, že Pavel *dostal dovolení, že může bydlet v soukromém bytě s vojákem, který ho bude hlídat.* (Sk 28,16) Byl v domácím vězení. A tak jsem si nyní v době karantény otevřel jeho dopisy psané z vězení – Koloským, Filipským, Efezským, 2. list Timoteovi.

Nedávno se, už ne v domácím vězení, ale ve skutečně šatlavě v Súdánu ocitl český křesťan Petr Jašek. V lednovém čísle časopisu Brána z roku 2018 je s ním rozhovor. V něm mimo jiné říká: *„Největší duchovní boj probíhal poslední týden s těmi islamisty. Moje žena chodila pravidelně na domácí skupinky v kladenském sboru. Jednoho dne během výkladu Písma najednou bratr, který to vedl, to přerušil s tím, že cítí, že ho Bůh vede, aby se začali modlit za situaci, ve které se Petr nachází. Až zpětně jsem se dozvěděl, že to byla zrovna ta chvíle, kdy jsem klečel na kolenou před šéfem islamistů, a chystali se na ten waterboarding. Bili mě holí po hlavě, kopali mě... a já jsem prožíval ten nejhlubší pokoj za celou tu dobu, co jsem s nimi byl. Přestože po fyzické stránce to bylo přesně naopak. A v tu chvíli šel kolem celý dozorce, který jim jako jeden z mála nešel na ruku a slyšel, že se chystají mě mučit, a z té cely mě vytáhl a přesunul na samotku. Plně jsem si uvědomil, že ne silou a ani mocí...“*

Podobně apoštol v dopise do Kolos popisuje zvláštní zkušenost duchovního pouta na dálku: *„I když nejsem mezi vámi přítomen, přece jsem duchem s vámi a raduji se, když vidím vaši kázeň a pevnost vaší víry v Krista.“* (Ko 2,5)

Petr Jašek dále vypráví: „*Ta výsada – v pondělí si člověk přečte Matouše, v úterý Marka, středa Lukáš... byla to doba nového chápání Božího slova, otevírání obzorů. Člověk začne vnímat ta evangelia uceleně. ... A když se mě zeptali, jestli bych mohl kázat, tak jsem mohl.*“

Také potřebujeme být připraveni ke „kázání“ – karanténa přináší nečekané rozhovory, výměnu e-mailů nebo chatování s lidmi, kteří hledají Boha. A blížící se Vánoce mohou přinést rozhovory o důležitých životních otázkách. Petr Jašek vypráví, že doba samoty s Bibli v ruce byla důležitou přípravou k následné službě ostatním vězňům. Podobně apoštol píše: „*Modlete se také za nás, aby Bůh otevřel dveře našemu slovu ... ať je vždy laskavé a určité; ať víte, jak ke komu promluvit.*“ (Ko 4,3-6)

Objevili jsme již toto duchovní společenství navzdory překážkám?

Jan Valeš

SOUSEDSKÁ VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA

20. 12. v 10 hodin

Také letos chceme pozvat své známé a sousedy, aby se slavením Vánoc nečekali až na Štědrý den. Bohoslužba bude svižná, s adventními písněmi i koledami, vánočním příběhem a nějakým videem, které nás potěší, ať již se bude moci v budově sboru sejít 10 osob nebo více. Škoda, že není možné připravit občerstvení, a těšit se na modlitebnu plnou lidí jako před rokem.

Informace najdete na www.sousedskevanoce.cz.

Protože chceme, aby se z bohoslužby mohlo radovat co nejvíce lidí, posunuli jsme začátek na 10 hodin stejně jako loni.

Jak můžete pozvat své známé a sousedy?

Řekněte jim o internetových stránkách této bohoslužby, napište jim ji textovkou nebo e-mailem.

I když nepoužíváte sociální sítě, můžete známým poslat pozvánku na facebookovou událost. Tu najdete také na uvedených internetových stránkách.

Tištěné pozvánky letos nepřipravujeme.

Pozvěte své známé k Sousedské vánoční bohoslužbě k sobě domů nebo si spolu s nimi rezervujte místo v modlitebně.

Pokud bude povolen alespoň nějaký počet osob přítomných ve Vrázově ulici, chceme jej nabídnout především vám, kdo zvete své sousedy a známé – je krásné je pozvat k obrazovce, ale ještě lepší je pozvat k osobní účasti. A pochopitelně s nimi sami přijít.

Prosím o modlitby vás všech, aby se vánoční zvěst dostala k co nejvíce srdcím! Nijak se netajím tím, že je to velká výzva, připravit on-line sousedskou bohoslužbu, která bude přínosná jak pro lidi doma u počítačů, tak pro lidi přítomné v modlitebně. A to vše, aniž víme, jaké možnosti průběh epidemie připraví.

za přípravný tým **Jan Valeš**

MIMOŘÁDNÁ VIZITACE

Ve středu 18. listopadu rozhodla Rada CB o zahájení mimořádné vizitace ve smíchovské části sboru. Vizitační komise, kterou navrhla Rada, má toto složení: David Novák (předseda komise), Bronislav Matulík, Petr Raus a Robert Hart (členové komise).

Slovy br. Davida Nováka:

„Na základě situace ve vašem sboru, ale i na základě rozhovorů s některými z vás, Rada rozhodla na základě § 200 a § 201 Řádu správy CB o mimořádné vizitaci ve vašem sboru. Hlavním cílem vizitace bude snaha spolu se staršovstvem a vámi najít cestu k upokojení situace a k nápravě. Po dobu mimořádné vizitace musí správce sboru, staršovstvo i členské shromáždění předem konzultovat s vizitační komisí všechna rozhodnutí týkající se řešených problémů. Zároveň mimořádná vizitace není od toho, aby v případě vašeho sboru zasahovala do hospodářských oblastí a jednotlivých služeb sboru. Rádi bychom se soustředili výhradně na problémy celého sboru, které nastaly, dle našich možností a pochopení situace nabídli radu i konkrétní pomoc. Chceme zdůraznit, že mimořádná vizitace není kárným řízením, ale podanou rukou.

Chceme vás povzbudit, abyste se v případě touhy po rozhovoru neváhali na kohokoli z nás obrátit. Zde je na vizitátory spojení: D. Novák 777559234, david.novak@cb.cz, B. Matulík 72428568, bronislav.matulik@cb.cz, R. Hart 737858268, robert.hart@cb.cz, P. Raus 731400429, petr.raus@cb.cz.“

Pro úplnost uvádíme zde ve Sborových listech také úplné znění zmiňovaných paragrafů 200 a 201:

„Mimořádné vizitace se konají na základě rozhodnutí Rady v případech závažných nedostatků či problémů Sboru nebo v případech, kdy to stanoví Řád, a to vždy za účelem zjednání nápravy. Délku konání mimořádné vizitace určuje Rada (maximálně devět měsíců). Není-li v této době dosaženo nápravy, musí Rada záležitost předat Konferenci, která rozhodne o dalším postupu.“ (§ 200)

„Mimořádnou vizitaci provádí vizitační komise jmenovaná Radou, která rovněž určuje její program. Vizitační komise má nejméně tři členy, přičemž alespoň jeden z nich je členem předsednictva Rady. Podnět k mimořádné vizitaci může dát i správce Sboru, Staršovstvo nebo Členské shromáždění. Pokud tak Rada stanoví, musí správce Sboru nebo administrátor, Staršovstvo i Členské shromáždění po stanovenou dobu během mimořádné vizitace předem konzultovat s vizitační komisí všechna rozhodnutí týkající se řešených problémů. Rozhodnutí statutárních zástupců Sboru, Staršovstva a Členského shromáždění jsou po dobu konání mimořádné vizitace platná pouze v případě, vysloví-li s nimi souhlas i vizitační komise, neurčí-li vizitační komise jinak.“ (§ 201)

Jan Valeš

OHLÉDNUTÍ BEROUNSKÉHO SBORU

Berounský sbor byl založen před 111 lety. Pojďme se společně za těmi třemi jedničkami ohlédnout.

Začátky duchovní práce, které založení sboru předcházely, začaly již koncem 19. století. Tehdy se po domácnostech začaly scházet první skupinky křesťanů. Prvním kazatelem, který zde krátce působil jako evangelista, byl br. Václav Hušek. Brzy na to se stal Beroun stanicí Prvního pražského sboru v Petrské ulici – dnešní sbor v Soukenické.

V roce 1909 byl založen sbor, i když to byl spíš takový dvojsbor na dvou místech: Rakovník – Beroun, a tento nový sbor měl hned šest stanic. Tou největší stanicí byla asi Příbram. Dále je zajímavé, že sbor měl hned dva kazatele – br. Antonína Hodka a Josefa Lešetického. Ti dva se ve službě na obou místech střídali. Také staršovstvo se scházelo střídavě jednou v Berouně a jednou v Rakovníku. Společný projekt fungoval osm let a pak se obě části od sebe oddělily.

Mladý berounský sbor se celkem rychle a odvážně pustil do stavby modlitebny. Tehdejší pozemek se stodolou, která tvořila základ modlitebny, zakoupil sám br. kazatel Lešetický. V příštích letech se sboru velmi dařilo. Lidí přibývalo, rostla práce s mládeží a brzy musela být dokonce v sálu přistavěna galerie.

Na sousedním pozemku vznikl církevní starobinec. Dnes je ten pozemek opuštěný a zarostlý a z tehdejší budovy se zachovalo pouze sklepení. Také z bývalé modlitebny se dnes dochovala prakticky jen jedna jediná zeď.

Po letech růstu začal sbor na přelomu 20. a 30. let stagnovat a později upadat. Stalo se to z různých důvodů, vnějších i vnitřních. Např. ve 30. letech klesla finanční podpora ze Spojených států na platy kazatelů. Po druhé světové válce se také hodně lidí přestěhovalo do pohraničí. Ještě horší časy nastaly v 50. letech. Práce byla režimem různě omezována a v roce 1951 se sbor stal smíchovskou stanicí. V příštím roce by to bylo tedy přesně 70 let společného života se Smíchovem. Poslední berounský kazatel, který zde sloužil při práci, byl Jaroslav Kučera, který Beroun opustil v r. 1966.

Po Sametové revoluci se díky Bohu začala situace měnit k lepšímu. Na přelomu milénia sem začaly přicházet nové rodiny, začala se práce s dětmi a z obyčejné stanice se stala samostatná kazatelská stanice, do které jsme se mohli s manželkou a celou rodinou v roce 2016 přistěhovat. Dnes všichni stojíme společně s bázní před Bohem, před velikou výzvou založení samostatného sboru.

Kdybych se měl po 111 let trvajících cestě třikrát krátce ohlédnout, tak mě zaujalo následující:

1. Od samotného začátku byla práce berounského sboru utvářena celou řadou různých osobností, které se sem přistěhovaly odjinud. A asi to nebyl jeden jediný otec zakladatel, na kterého bychom mohli ukázat. Podobná situace se opakuje i v nedávné době. Snad většina našich členů a přátel sboru má své kořeny mimo Beroun.
2. Berounský sbor zažil ve 20. letech minulého století velký rozvoj. Jenže toto období nemělo dlouhého trvání. Podobně i my si dobře uvědomujeme, jak je naše společenství křehké a že náš duchovní zápas nesmíme vzdávat.

3. Berounský sbor se kdysi s odvahou pustil do stavby modlitebny. A ten pozemek s bývalým kazatelským domkem nám dodnes věrně slouží. Také dnes stojíme před výzvou postavit novou modlitebnu, nejenom proto, aby sloužila nám, ale i proto aby zde svůj duchovní domov našly i příští generace.

Co říci na úplný závěr? Děkujeme smíchovskému sboru za duchovní, finanční i lidskou podporu, za obětavou službu mnoha kázajících bratří, kteří do Berouna dlouhé roky obětavě dojížděli. A na konci naše vděčnost patří především Pánu Bohu. Jemu buď čest a chvála!

David Kašper

SLOVO DĚTEM

V našem sboru je milou tradicí zařazovat do nedělní bohoslužby blok věnovaný dětem – Slovíčko pro děti. Služba je to nelehká – jak předat naše poznání Boha, aby to nebylo zkreslující a zároveň aby tomu rozumělo pětileté dítě, a to vše cca v pěti minutách? Není divu, že ne jeden učitel, dokonce i ne jeden kazatelský matador se této službě zalekne. Nicméně chceme, aby děti vnímaly, že i ony jsou součástí našeho nedělního společenství. My odrostlí pak můžeme vidět, když se zadaří, kouzlo evangelia – Krista, jehož slovo přichází i k těm maličkým. Pak zažíváme něco opravdu krásného. Je samozřejmé, že ne každý hned zazáří, a že i zkušený řečník se občas zamotá, ale konec konců to k tomu patří – ani dospělí nejsou vždy dokonalí a také se učí chybami.

Dlouho tuto službu velmi dobře koordinoval Ondřej Košťák. Chtěl bych mu za děti, rodiče a také za staršovstvo poděkovat (s nadějí, že bude dál přispívat). Nyní se tedy štafetový kolík ocitnul v mé ruce. S bázní a chvěním bych vás, milí bratři a sestry, chtěl poprosit: Pomozte mi prosím naplňovat tuto službu osobním svědectvím, poučením, slovem Božím. Hlaste se mi kritikou, povzbuzením, ale především s nápady a s vlastním nasazením, aby míle dosud uběhlé nepřišly nazmar.

**prozatímní koordinátor Slovíček
Libor Duchek**

DĚTSKÁ VÁNOČNÍ SLAVNOST

20. 12. v 17 hodin

V době zákazu shromažďování, a tedy i nacvičování a zpívání, je vánoční slavnost pro nás besídkáře opravdovou výzvou. Ale nesmutněte! Pokusíme se s pomocí všech, kdo jsou alespoň trochu ochotní, tvořiví, herecky, pěvecky a jinak nadaní, poskládat vánoční slavnost tak nějak jinak, a to vše online. Uvidíme se, uslyšíme se a věřím, že se budeme i společně s dětmi radovat z narození Krista.

Lenka Bartošková

ADVENT: BOŽÍ DOMOV

Každý chápe, že domov je důležitý, ať ho máme nebo právě nemáme. Některým se stal v době karantény tak trochu vězením, jiní naopak objevili, že domov není vázán na několik stěn a metrů čtverečních.

Čtyři týdny před Vánoci začal advent. Vánoční poselství je o tom, že Bůh se narodil na tento svět. **Je díky tomu tento svět Božím domovem?** Odpovědi budeme společně hledat v nedělních kázáních a také první vánoční sváteční den.

Čtvrteční biblické hodiny přinášejí k ústřední otázce Božího domova další poklady Bible – duchovní symboly stanu, hradu (chrámu) a města.

Program:

biblická hodina	ve čtvrtek 3. prosince v 18:30:	<i>Stan</i>
bohoslužba	v neděli 6. prosince v 9:30:	Zde domov můj
biblická hodina	ve čtvrtek 10. prosince v 18:30:	<i>Město</i>
bohoslužba	v neděli 13. prosince v 9:30:	Opravdu je nám tento svět domovem?
biblická hodina	ve čtvrtek 17. prosince v 18:30:	<i>Chrást</i>
sousedská vánoční bohoslužba	v neděli 20. prosince v 10:00:	Právě narozené dítě bez domova
dětská vánoční slavnost	v neděli 20. prosince v 17:00 – pouze on-line	
první svátek vánoční bohoslužba	v pátek 25. prosince v 10:00:	Boží domov v tomto světě
bohoslužba	v neděli 27. prosince v 9:30:	Poutníci bez domova
silvestrovské setkání	ve čtvrtek 31. prosince v 17:00	

Jan Valeš

PRODLUŽTE SI VÁNOCE. ZAČNĚTE SLAVIT DŘÍV

SOUSEDSKÁ VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA

20. PROSINCE 2020 | ZAČÁTEK V 10:00

ONLINE NA
www.sousedskevanoce.cz

SEZNAMTE SE, URŠULA KLIMENTOVÁ

Sestra Klimentová se narodila v Trutnově – bráně do Krkonoš – do tzv. smíšené rodiny. Maminka byla Češka, tatínek Němec. Sama přiznává, že to nikdy nebylo moc jednoduché, zvláště v době, kdy vyrůstala. „Trutnov byl vždy německé město“, říká, „a já jsem do svých 6 let, než jsem šla do školy, neuměla ani slovo česky.“ Svého otce poprvé viděla až v roce 1947, když se vrátil z války a ze zajetí zpátky domů. Jako německý voják pak dlouho nosil na rukáve bílou pásku, což bylo pro dětský rozum nepochopitelné. Právě tatínkova národnost je vysvětlením pro její nepříliš frekventované křestní jméno. Zajímavostí je, že se v českém civilním kalendáři až do loňského roku toto jméno nevyskytovalo.

Po studiu na dvouleté hospodářské škole (více jí nebylo dovoleno) sestra pracovala v různých rekreačních zařízeních na horách (Velká Úpa,

Pec p. Sněžkou). Svého manžela poznala v Maršově, kde pracoval jako učitel v Dětském výchovném ústavu. Vdala se v roce 1965. O rok později se jim narodil první syn Martin. Mladá rodina se přestěhovala do Prahy v roce 1972. Zde sestra Uršula pracovala na Školské správě pro Prahu 8. Přiznává, že přesídlení z hor na dáblické sídliště pro ni nebylo snadné. Trvalo více než rok, než si zvykla. S narozením druhého syna se její život zpestřil, a to také pracovně. Povyšila a doplnila si maturitní vzdělání.

Manžel Jiří zemřel v roce 1995. Je to tedy letos již 25 let. Jiřímu je sestra vděčná za to, že společně objevili společenství Církve bratrské. Sestra vyrůstala v katolické rodině. „Atmosféra a vřelé přijetí v tehdejší stanici smíchovského sboru v Mokropsech, to je něco, na co se nedá zapomenout“, připomíná si okamžik, kdy při procházce u Berounky náhodně objevili modlitebnu.

Když se řekne Smíchovský sbor, vybaví se jí bratr Javornický se svojí manželkou, kteří jí pomohli překonat těžké chvíle po úmrtí manžela. Vybaví se jí také tváře řady dalších bratří a sester.

Její oblíbenou pasáží z Bible je Žalm 23, ráda také čte Markovo a Matoušovo evangelium.

Sestra žije obklopena milující rodinou. Když jsme jí byly letos s maminkou popřát k jejímu významnému jubileu, telefon zvonil téměř bez přestání.

Sestra na závěr dodává, že je vděčná za sborová přátelství a duševní podporu. Také se těší zase na osobní shledání. To my také. Do dalších let Ti přejeme, milá Uršulo, Boží blízkost a Jeho ochranu. A také mnoho slunečných dní nejen u Berounky. Jsme rádi, že Tě ve sboru máme.

Jana Zelinková

Nový školní rok začal plánováním, co budeme další rok jako mládež dělat. Nápadů padlo hodně – přece jenom pandemie pominula a vše bude zas jako dřív. To si mysleli všichni. Ale postupně bylo čím dál jasnější, že situace z jara se bude opakovat. Tentokrát jsme na to byli více připravení. Ve vedení jsme odsunuli všechno dlouhodobé plánování a soustředili se pouze na nejbližší budoucnost. Vytvořili jsme 3 scénáře. První zní: v případě, že se budeme moci scházet uvnitř v plném počtu ale v roušce, tak budeme v roušce, ale jen krátkou dobu, asi půl hodiny, řekneme si duchovní téma a pak půjdeme ven, třeba na náplavku a nakrmíme labutě. Druhý scénář: když se nebudeme moci sejít uvnitř, půjdeme hned ven, nebudeme sice mít duchovní program, ale půjdeme na modlitební procházku směrem na Petřín, se zastávkami a modlitbou na různá témata. Třetí možnost bylo znemožnění scházení se na živo, pak už nezbývalo nic jiného než online režim, ale aby nebyl monotónní, tak jsme měli jeden týden společné volání přes Zoom, kde nebyl program, ale společná diskuse na různá společenská témata (tedy praktikování společenství) a druhý týden bylo živé vysílání přes Youtube s hostem, který měl duchovní téma (tedy pouze vyučování). A tak se to mělo střídát.

A zajímavé je, že na všechny tři scénáře došlo, s tím, jak vláda postupně zpříšňovala opatření.

Proč to tu takto vypisují? Chtěl jsem se podělit o tuto zkušenost, která mě naučila, že plánování je důležité, ale musí se plánovat chytře. Dnešní generace není zvyklá na tuto nejistotu. Žijeme v relativně stabilní době, kdy se dá něco dlouhodobě naplánovat a plán dodržet. Tedy až doteď. Jakékoliv plánování podzimního výjezdu, Silvestra, jarního výjezdu nebo cyklů témat s hostem je v této době velmi náročné a není třeba se tímto ukvapovat. Mít plán je důležité, ale stejně tak je třeba rozumět době, která tím více připomíná Jakuba, který říká: *A teď vy, kdo říkáte: „Dnes nebo zítra se vypravíme do tamtoho města. Strávíme tam rok a vyděláme si obchodem“ – vy přece ani nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Nic než pára. Na chvíli se ukáže a pak mizí. Raději máte říci: „Dá-li Pán a budeme živí, uděláme to či ono.“* (Jakub 4, 13-15)

A dá-li Pán a budeme živí, brzy se opět uvidíme na živo.

POTĚŠTE DĚTI ODSOUZENÝCH RODIČŮ

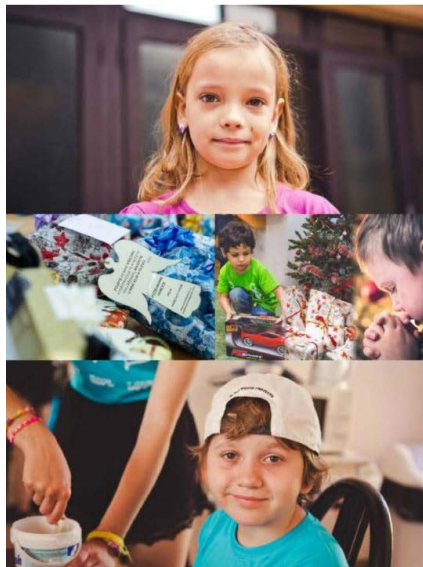
Andělský strom je projekt, jehož cílem je darovat vánoční dárky dětem, které mají mámu nebo tatů ve vězení. Zatím nám z věznic přišlo přes 1 100 přihlášek a další ještě stále přicházejí. Zapojte se i vy!

Ptáte se jak?

1. Pokud bychom mezi sebou našli někoho, kdo by se chtěl zhostit role koordinátora, organizátoři s ním budou komunikovat ohledně potřeb konkrétních dětí a dohodnou s ním počet dárků. Všechny podklady pečlivě připravíme, zjistíme potřeby dětí, zkontrolujeme poštovní adresu. Koordinátor pak dostane poštovní adresy pečujících osob i dopisy odsouzených rodičů.
2. Do projektu se také může zapojit jednotlivě kdokoli z nás skrze webový formulář na <https://andelskystrom.cz>, nebo přes Facebook (<https://www.facebook.com/andelskystrom>), nebo emailem na andelskystrom@mvs.cz.
3. Nebo projekt můžete podpořit finančně na náš účet 243 511 614 / 0300, případně příspěvkem do sbírky na dárcovském webu <https://www.darujme.cz/projekt/1203646>.
4. Pomůže také, budete-li informace o projektu šířit dále, a to jakýmkoli způsobem – emailově, na webu nebo třeba sdílením našich příspěvků na Facebooku.
5. V neposlední řadě se můžeme modlit – za děti a jejich rodiče ve vězení, za ochotné dárcy, za včasné odeslání všech dárků, za veškerou logistiku a za naše pracovníky a dobrovolníky.

Proč se věnujeme právě dětem odsouzených rodičů a co tyto děti prožívají? Odpovědi najdete na <https://andelskystrom.cz>. Kdybyste měli jakékoli dotazy, neváhejte se obrátit na Mezinárodní vězeňské společnosti, z.s., <https://mvs.cz>.

Jan Valeš

Andělský strom 2020 v Brně

Přidejte se ke sbírce vánočních dárků pro děti, které mají mámu nebo tatů ve vězení. Každý rok je jich v České republice cca 30 000. V loňském roce se díky štědrým dárcům podařilo podarovat 1 300 dětí. Přidejte se i vy a staňte se vánočním andělem!

Sbírka bude probíhat **do 18. 12. 2020** pod záštitou 1. náměstkyně primátorky Mgr. Petra Hladíka.

Jak se můžete zapojit?

- Kupte konkrétní vánoční dárek ze seznamu dostupného na webu <http://andelskystrom.cz> a doneste ho na Odbor zdraví Magistrátu města Brna, Dominikánské náměstí 3, Brno. Dárek musí být věc nová v ceně kolem 500 Kč.
- Přispějte na sbírkový účet vedený u Magistrátu hlavního města Prahy **250 147 2785 / 2010**.
- Nebo přispějte přes dárcovský portál www.darujme.cz/projekt/1203646.

Kde se dozvíte víc?

<http://andelskystrom.cz>
www.facebook.com/andelskystrom
https://youtu.be/ArWCLDIEO_Q

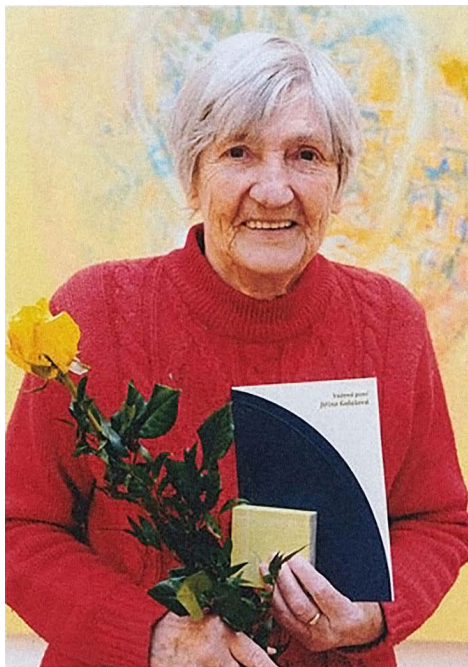
Kontakt:

Mgr. Monika Horáková
T: +420 542 172 434 | E: horakova.monika@brno.cz

QR Plátno

ROZLOUČENÍ S JIŘINKOU GALAŠOVOU, ROZ. BEDNÁŘOVOU

Jiřina Galašová

6. 4. 1931 – 11. 11. 2020

Rodiče Jiřiny Bednářové pocházeli z jihočeského Chýnova u Tábora. Přestože se brzy odstěhovali do Prahy, Jiřina se tam pravidelně vracela a u příbuzných prožila krásných několik dnů ještě loni v létě. Jiřina se narodila 6. dubna 1931. Její domovská adresa byla Praha 5, Krokova 4, později Vrázova. Ve sborovém domě žila s rodiči v přízemí, v místnosti, která dnes slouží jako sborová kuchyně. K bytu patřil ještě pokoj (dnešní „presbyterna“, který však církve pronajímala studentům). Vystudovala Vančurovo gymnázium na Smíchově a po maturitě nastoupila do kanceláře České grafické unie jako účetní. Ze stejné pozice odešla do důchodu z vydavatelství Naše vojsko, nástupnické organizace GU po jejím znárodnění.

Život ve sborovém domě ji vnesl do aktivní práce Jednoty českobratrské (Církev bratrská). Byla pilnou žákyní nedělní besídky, chodila do dorostu, na výuku náboženství, které se nesmělo vyučovat ve školách, i do mládeže. Byla členkou souboru Smíchovských tamburašů, kde hrála ve skupině prvních mandolín.

Smíchovská mládež byla velmi aktivní. Samozřejmostí byla pravidelná návštěva shromáždění: dvou shromáždění v neděli i účast v úterý na biblické hodině a v pátek na modlitební chvíli. Kromě pravidelných výletů na kole podél řeky Berounky a společných vycházek do smíchovského okolí i pražských zahrad a dvorků po nedělním odpoledním shromáždění mládež pořádala volejbalové turnaje na Schwarzenberském ostrově vedle Císařské louky. Při jednom z nich Jiřina při smeči na síti nešťastně doskočila a poranila si vazy v koleně. Tři čtvrtě roku pak proležela v sádře od paty až ke kyčli. Po dlouhodobém léčení se uzdravila a úraz o sobě dal vědět až v seniorském věku, kdy byl příčinou zhoršující se chůze a nakonec nepohyblivosti.

Jiřina byla řadu let učitelkou nedělní besídky. Účastnila se vedení „dětských prázdnin“ ve spolupráci s budoucím kazatelem Alexandrem Havránkem, Noemi Košťákovou a dalšími v domě zvaném „Ozdravovna“ v Kařežu na Rokycansku nedaleko Zbiroha. Po celý život se opírala o víru v Pána Ježíše. K Němu se vždy upřímně modlila.

Provdala se za Augustina Galaše, s nímž se dočkala vytoužených a milovaných dětí. Haničky, provdané Vinčálkové, která v 52 letech podlehla zákeřné nemoci, a Vladislava, který je strojním inženýrem. Ani ten nebyl ušetřen rodinné tragédie, když mu zemřela žena Věra a zanechala mu desetiletého syna Davida, na jehož výchově se Jiřina značně podílela. Po smrti svého otce se Vládů znovu oženil. S druhou ženou Ivanou mají dceru Andreu.

Rodinná neštěstí Jiřina přijímala hrdinně z ruky Pána Ježíše. Svou láskou a péčí se vydala i z posledních lidských sil v důvěře v Ježíšovu ochranu. Nikdy se Bohu nerouhala, i když nakonec zůstala v bytě sama. Pokud mohla, jezdila do shromáždění na Smíchov, později, když ji zdraví opouštělo, jí věrně sloužili zájmem, rozhovory, a hlavně přivážením do shromáždění Marta a Jeňa Kolmanovi. Za to je obdivuji a velice jim děkuji.

Jiřina si velmi oblíbila současného kazatele Jana Valeše a jeho kázání. Pro něho byla Jiřinkou a zajímal se o ni, jak mohl. Sloužil jí nejen slovem, ale i svátostí večere Páně. Jiřina velmi toužila po lásce a laskavosti. Oblíbila si píseň L. Rejchrt „Někdo mne vede za ruku... to je Ten, který o mně ví, který je na mne laskavý...“ Snažila se ji s námi zazpívat při jedné z posledních návštěv. Velmi se těšila, až si jí k sobě Pán zavolá. To opakovala i při naší úplně poslední návštěvě v LDN, před uzavřením kvůli koronaviru. Dobu čekání na Pána Ježíše ve své bezmocnosti chtěla prospat. To jí Bůh splnil. Ve spánku zemřela 11. listopadu 2020. Nedočkala se svých dubnových 90. narozenin.

Ludmila Masopustová

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

V listopadu se staršovstvo sešlo (v režimu on-line) celkem třikrát, jednou k pravidelnému jednání a dvakrát na mimořádných setkáních spolu s vizitátory. O zahájení mimořádné vizitace v našem sboru viz samostatný článek.

Hovořili jsme o on-line konferenci AEAP z 8. listopadu. Jsme vděční Zdeňkovi Vojtiškovi za moderování a děkujeme všem osloveným za účast.

Jako kandidáty do připravovaných voleb do Rady CB v příštím roce byli za náš sbor navrženi tito bratři: nekazatelé Jiří Unger, Pavel Bartošek, a kazatelé Petr Geldner, Robert Hart, Bedřich Smola, Josef Sliž.

Zahájili jsme rozhovor nad prioritami práce staršovstva. Této zásadní otázce se ještě budeme věnovat při dalších setkáních.

Tomáš Chráska se rozhodl k 21. 11. 2020 ukončit své členství ve sboru CB na Smíchově. Jenám to líto. Děkujeme za jeho dlouholetou službu Kristově církvi v našem sboru a přejeme mu Boží požehnání v tomto vykročení na další cestu s Pánem Ježíšem Kristem.

Aktuálně probíhá administrativní fáze likvidace Pobočky Diakonie CB v Berouně, která se věnovala dluhovému poradenství a oficiálně svou činnost ukončila v květnu minulého roku.

Jsme vděční za možnost spolupráce s bratry vizitátory (D. Novák, B. Matulík, P. Raus, R. Hart) při rozhovorech o nesnadné situaci v našem sboru. Bratři jsou připraveni naslouchat a mluvit se všemi, kdo by se na ně chtěli obrátit. Předmětem vizitace je obnova vztahů po zářijových událostech a hledání podoby sboru, kterým chceme do budoucna být. Kontakty na ně jsou k dispozici ve zmíněném textu o vizitaci.

Olga Kutílková

„Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, stejně jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný.“ (Jan 17: 1–2)

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ *

	Smíchov	Beroun
Neděle	8:45 modlitební chvíle 9:30 shromáždění 18:00 modlitební chvíle první neděle v měsíci	9:30 shromáždění
Úterý	18:00 mládež	
Středa	18:00 pěvecký sbor	19.00 biblická a modlitební hodina
Čtvrtek	18:30 biblická hodina	16:30 dorost
Pátek	16:15 dorost	

* V době mimořádných vládních opatření omezení shromažďování jsou některé z pravidelných aktivit sboru zrušeny, jiné probíhají online. Pro aktuální informace sledujte web CB Smíchov.

Vydává: Sbor Církve bratrské v Praze 5, Vrázova 4, 150 00; tel: 257 319 839

smichov@cb.cz <https://cbsmichov.cz/>

Vydávání Sborových listů můžete podpořit darem na č. ú.: 150416108/0300

Kontakt Sborové listy: sborovelisty@centrum.cz

Na výrobě čísla se podíleli: Jitka Schlichtsová, Marcela Zelinková, Adam Wicherle a Ondřej Košťák

Uzávěrka vydání 1/2021: 25. 12. 2020